

حذف زود هنگام فوتبال جوانان در سایه بی تدبیری فدراسیون

تیم ملی فوتبال جوانان ایران با قبول شکستی تلخ در سومین دیدار خود در رقابت های جهانی در مقابل پرتغال با این رقابت ها وداعی زودهنگام داشت.

این تیم در آخرین دیدار دور مقدماتی در حالی که یک بر صفر از حریف پیش بود به مانند دیدار قبلی با دو گلی که در دروازه اش کاشته شد، شکست خورد و علی رغم شایستگی جوانانش از رسیدن به دور بعدی باز ماند.

تیم ایران دو دیدار خود در مقابل زامبیا و پرتغال را در حالی که نیمه اول از حریفان پیش بود، واگذار کرده است، این امر نشان دهنده چه مساله ای می تواند باشد؟ مربیان و کادر فنی ما نیمه مربیان را کاملا به حریفان واگذار کردند و این نمی تواند برای دست اندرکاران و کسانی که در این ارتباط تصمیم گیر بوده اند حامل پیام باشد؟

در لحظاتی که تیم سردرگم و دست بسته در مقابل حریفان حرکت می کرد کادر فنی بیشتر از بازیکنان در دایره سرگردانی و بلاتکلیفی به سر می بردند و نمی توانستند با تغییرات تاکتیکی و تعویض های گره گشا نقش خود را به خوبی ایفا نمایند.

این که چگونه امیر حسین پیروانی با کارنامه ای نه چندان قابل دفاع در دوران بازیگری و مربیگری در مسند سرمربیگری تیم ملی جوانان جلوس می کند بحثی است که پرداختن به آنها نمی تواند خالی از لطف باشد.

با در نظر گرفتن چه پارامترها و ویژگی هایی امیر حسین پیروانی به دهها مربی نام آشنا و کارنامه دار داخلی ترجیح داده شده است و در این انتخاب چه روابطی حاکم بوده است که اداره امور تیم ملی جوانان ایران به دست مربیانی فاقد کارنامه قابل دفاع سپرده شده است؟

آیا فدراسیون و شخص تاج و دوستانش دلایل این انتخاب و شکست های پی در پی را در اختیار افکار عمومی قرار خواهند داد؟ آیا

فوتبال ایران اسلامی آنهایی را که با ندانم کاری و یا رابطه هایی خارج از چارچوب این گونه راه رسیدن به افتخار در فوتبال جهان را به روی جوانان ما بستند، خواهد بخشید؟ این جوانان و آینده سازان فوتبال ایران ستاره هایی بودند که می توانستند در یک قالب اصولی و رهبری قدرتمندانه و با مدیریت فنی کارآمد به قله افتخار در فوتبال جهان صعود بکنند. افسوس که تصمیم گیرندگان طور دیگری فکر کردند و نسخه دیگری برای این تیم پیچیدند.

از قدیم گفته اند جلوی ضرر و زیان را از هر جا که بگیری نفع به دنبال خواهد داشت و امیدواریم که این بار آقایان به واقعیت ها تن دهند و اداره امور تیم های پایه را به اهلشان واگذار بکنند.